

CHANSON DU GEÔLIER

Où vas-tu beau geôlier
Avec cette clé tachée de sang
Je vais délivrer celle que j'aime
S'il en est encore temps
Et que j'ai enfermée
Tendrement cruellement
Au plus secret de mon désir
Au plus profond de mon tourment
Dans les mensonges de l'avenir
Dans les bêtises des serments
Je veux la délivrer
Je veux qu'elle soit libre
Et même de m'oublier
Et même de s'en aller
Et même de revenir
Et encore de m'aimer
Ou d'en aimer un autre
Si un autre lui plaît
Et si je reste seul
Et elle en allée
Je garderai seulement
Je garderai toujours
Dans mes deux mains en creux
Jusqu'à la fin des jours
La douceur de ses seins
modelés par l'amour.

by Jacques Prévert

BÀI CA CỦA CHÀNG CẠI TÙ

*Cai tù đẹp mã đi đâu
Mà mang chìa khóa máu đào còn vương
Tôi đi phóng thích cô nàng
Người tôi yêu, nếu thời gian hãy còn
Người tôi giam giữ mỗi mòn
Mến thương tàn bạo cõi lòng khắc sâu
Trong nơi thâm kín hàng đầu
Của niềm dục vọng rạng màu trong tôi
Trong nơi sâu thẳm nhất đời
Của niềm dằn vặt trong tôi còn hoài
Trong bao gian dối tương lai
Trong câu thề thốt với lời ngu si
Tôi thời muốn thả nàng đi
Tự do nàng hưởng trọn bề an vui
Và dù nàng chẳng nhớ tôi
Dù nàng đi khỏi hay rồi trở lui
Dù nàng còn vẫn yêu tôi
Hay yêu người khác, hoặc ai yêu nàng
Và tôi lẽ bóng bề bàng
Vì nàng khuất bóng, chẳng màng xa tôi
Thời tôi chỉ giữ lại hoài
Giữ luôn cho tới cuối đời này đây
Giữ trong lòng hai bàn tay
Đôi gò bồng đảo nàng đầy dịu êm
Mà tình yêu tạo dáng lên.*

LS. Ngô Tăng Giao
(chuyển ngữ)

